

Bemærkninger til forslaget

Baggrund for forslaget

Forslagsstillerne er af den opfattelse, at det ikke skal være tilladt at bære kulturbestemt hovedbeklædning, hvis man er offentligt ansat og har kontakt med borgerne.

Beslutningsforslaget er fremsat på baggrund af, at hovedbeklædning, specielt tørklæder, er blevet et stigende problem, der virker stødende på mange almindelige mennesker. Hovedbeklædningen fastholder unge muslimske piger i et kulturmønster, som mange selv helst er fri for. Et forbud mod tørklæder vil derfor være en hjælp og en håndsrækning til de mange muslimske piger, der ønsker at blive velintegrerede i det danske samfund.

Forslaget indebærer, at enhver offentligt ansat, der har kontakt med borgerne, f.eks. som dagplejer, pædagog, skolelærer i folkeskolen, underviser i den øvrige undervisningssektor, plejer på et plejehjem, sygeplejerske, bibliotekar, buschauffør, servicemedarbejder med borgerkontakt og lignende, ikke må være iklædt et kulturbestemt tørklæde under udøvelsen af sine professionelle forpligtelser for det offentlige.

Med kulturbestemt tørklæde menes enhver form for tørklæde eller hovedbeklædning, der falder uden for den kristne-jødiske kultur, der historisk har rod her i landet. Det vil sige, at hovedbeklædningsgenstande, der bæres af f.eks. jøder og katolikker, ikke skal være omfattet af forbuddet. Forbuddet skal heller ikke gælde for mindre smykker, såfremt disse ikke virker stødende på andre.

Forbuddet skal derimod omfatte tørklæder, der i de seneste årtier har fundet udbredelse i Danmark, og som har oprindelse i kulturer, der ligger fjernt fra kulturopfattelsen i Danmark. Tørklæder, der bæres af f.eks. tyrkiske kvinder af traditionshensyn, palæstinske kvinder af politiske hensyn, somaliske kvinder af religiøse hensyn, skal alle være omfattet af forbuddet. Forbuddet er ikke en krænkelse af retten til at have en bestemt religion. Enhver kan frit og uden indskrænkninger udøve sin religion under alle de lovlige former, det enkelte menneske vælger. Men det er helt naturligt, at loven forlanger, at mennesker, der er an-

sat af det offentlige, og som repræsenterer det offentlige i forholdet til borgerne, ikke samtidig med udførelsen af arbejdet kan praktisere religioner, der er stærkt afvigende fra de traditioner, der gælder i vores del af verden. Religionsdyrkelse, forkyndelse m.v. må i sådanne tilfælde ske uden for arbejdstiden.

Alle i det danske samfund har krav på at kunne få en neutral betjening hos det offentlige. Der har altid hersket fornuftige uskrevne regler for påklædning for offentligt ansatte, f.eks. at ingen bærer synlige politiske symboler som partiemblemer, rygmærker med agitation for bestemte politiske eller holdningsmæssige opfattelser m.v. På samme måde er det et rimeligt ønske, at borgerne kan forvente, at de ikke bliver mødt med stærke religiøse signaler, der for mange kan virke stødende, når de betjenes af en person, der optræder på det offentliges vegne.

Udformning af regelsæt

Forbuddet skal udformes på en sådan måde, at det skal påhvile arbejdsgiverne for offentlige arbejdspladser at udforme regler, der sikrer, at ansatte ikke bærer tørklæde eller anden påklædning, der udsender stærkt religiøse signaler eller kan opfattes som religiøs propaganda. Der kan henvises til de saglige kriterier, som gælder for ansatte med kundekontakt i den privatejede detailhandelsvirksomhed Føtex.

Forbuddet skal udformes således, at det tillige gælder for personer, der i udførelsen af offentligt hverv eller ved udøvelsen af pligter, der påhviler dem i medfør af offentligretlige forskrifter, er samlet i en gruppe. Det betyder f.eks., at elever i en skoleklasse i folkeskolen ikke kan bære tørklæde, idet alle i klassen er samlet for at kunne modtage den undervisning, som det påhviler det offentlige at tilbyde. Der skal tages hensyn til de andre elever i klassen og på skolen. Forældre til skolesøgende børn har et berettiget krav på, at deres børn ikke udsættes for indoktrinering eller urimelig påvirkning ved, at læreren eller andre skolebørn bærer tørklæde. Skolerne skal derfor være frie for såvel religiøse som politiske symboler.